

خانواده مالفوی^۱

نام مالفوی از کلمه‌ای قدیمی فرانسوی می‌آید و به معنی 'بخت بد' است. مانند بسیاری دیگر از اجداد خانواده‌های اصیل انگلیسی، آرماند مالفوی^۲ جادوگر همراه با ویلیام فاتح^۳، در قالب بخشی از ارتش مهاجم نورمن‌ها، وارد بریتانیا شد. برای تقدیر از خدمات و خوش خدمتی‌هایی نامشخص (ولی صد البته جادویی) به پادشاه ویلیام اول، قطعه زمینی ارزشمند در ویلتشایر^۴ از دست صاحب اصلی آن غصب و به مالفوی اهدا شد، که از آن به بعد فرزندان وی تا ده قرن متوالی در همان جا زندگی کردند.

آرماند، جد حيله گر آن‌ها، بسیاری از خصوصیات منحصر به فردی که امروزه از خانواده مالفوی یاد می‌شود را در خود داشت. مالفوی‌ها علاوه بر این همیشه به عنوان خانواده‌ای غیر قابل اطمینان شناخته شده بودند، ویژگی‌ای که لقب‌های ناخوشایندی برای آن‌ها به همراه داشته است. به اضافه همه این‌ها، گفته می‌شود که هر جا پول و قدرت باشد، مالفوی‌ها هم به دنبال آن هستند. در عین حمایت از ارزش خون‌های اصیل و پاک و باور خالص و غیر قابل انکار آن‌ها در برتر بودن جادوگران بر مشنگ‌ها، اما مالفوی‌ها هرگز در مقابل موقعیتی که منفعتی برای آن‌ها داشته باشد، از ارتباط با جامعه غیر-جادویی اجتناب نمی‌کنند. نتیجه این سیاست‌ها باعث شده که یکی از ثروتمندترین خانواده‌های جادویی در بریتانیا باشند و سال‌هاست این طور شایعه شده که با مشنگ‌ها معاملات تجاری موفق‌تری هم داشته‌اند که البته برای آن هرگز مدرکی پیدا نشد. بیش از صد سال است که با خرید خانه‌های همسایگان مشنگی به زمین‌های خود در ویلتشایر اضافه می‌کنند و آثار هنری و اشیای گران‌بهای آن‌ها را با استفاده از شهرت و اعتبار خود از آن‌ها خریداری می‌کنند.

از همان گذشته، مالفوی‌ها بین مشنگ‌های فقیر و مشنگ‌های ثروتمند یا صاحب قدرت، تفاوت زیادی قائل می‌شدند. تا قبل از تحمیل قانون رازداری در سال ۱۶۹۲، خانواده مالفوی میان مشنگ زاده‌های ثروتمند و پرنفوذ رفت و آمد زیادی داشتند و این طور گفته می‌شود که مخالفت سرسخت آن‌ها با قانون رازداری به خاطر همین بود که مجبور می‌شدند از این نوع زندگی اجتماعی لذت بخش، دل بکنند. اگرچه نسل‌های بعدی با قاطعیت تمام انکار کرده‌اند، ولی گفته می‌شود که خواستگاری اولین لوسیوس مالفوی از الیزابت اول^۵ رد شد. البته شواهد فراوانی بر این مدعی وجود دارد. حتی بعضی از تاریخ‌شناسان جادویی ادعا کرده‌اند دلیل اینکه ملکه هرگز ازدواج نکرد به خاطر این بود که مالفوی از سر ناامیدی روی او طلسمی اجرا کرده بود.

همان طور که طی قرن‌ها، این خانواده با حفظ صیانت خود که در تمام اعمال آن‌ها دیده می‌شود قدرت خود را حفظ کردند، به محض تصویب قانون رازی داری، رفت و آمد خود را با مشنگ‌ها، حتی صاحبان ثروت و قدرت قطع کردند. آن‌ها به خوبی

^۱ Malfoy

^۲ Armand Malfoy

^۳ ویلیام اول انگلستان که با عنوان ویلیام فاتح (به انگلیسی: William the Conqueror)، گیوم شناخته می‌شود، اولین پادشاه سلسله نورمن‌ها در تاریخ انگلستان است. وی از سال ۱۰۳۵ میلادی به عنوان دوک نورماندی و از سال ۱۰۶۶ م. تا زمان مرگش به عنوان پادشاه انگلستان شناخته می‌شود. (ویکی پدیا فارسی)

^۴ Wiltshire

^۵ ملکه الیزابت یکم (Elizabeth I) از ۱۵۵۸ تا ۱۶۰۳ ملکه کشور انگلستان و ایرلند بود. او دختر هنری هشتم از همسر دومش آن بولین بود. انگلستان در دوره فرمانروایی او توانست نیروی دریایی اسپانیا را شکست داده و با افزایش توان خود در آبهای جهان تبدیل به ابرنیروی زمان شود. همچنین رخداد رنسانس هم‌دوره با حکومت الیزابت بر انگلستان بود. (ویکی پدیا فارسی)

واقف بودند که هرگونه اعتراض و مخالفت با این قانون، فقط باعث دور شدنشان از مرکز جدید قدرت، یعنی وزارت سحر و جادو می‌شود. برای همین به سرعت تغییر موضع دادند و تبدیل به پشتیبان و مدافع این اساسنامه گردیدند. حتی افرادی از خانواده مالفوی که از همان ابتدا به حمایت از این قانون برخاستند، هرگونه مراوده (یا حتی ازدواج) با مشنگ زاده‌ها را بلافاصله تکذیب کردند.

با در دست داشتن ثروتی قابل توجه، نفوذ آن‌ها (و سطح تنفر بقیه نسبت به آن‌ها) هر چه بیشتر در وزارتخانه از نسلی به نسل دیگر تضمین شده بود. البته هیچ کدام از مالفوی‌ها هرگز آرزوی وزیر سحر و جادو شدن را در سر نمی‌پروراندند. این ضرب‌المثل همیشه در مورد مالفوی‌ها رایج بوده که هیچ وقت هیچ کدام آن‌ها سر صحنه جرم پیدا نمی‌شوند، حتی با اینکه بر روی چوبشان اثر جرم باقی مانده باشد. با وجود دارایی مستقل، بدون نیاز به هیچ شغلی برای گذران زندگی، باعث شده که آن‌ها عموماً ترجیح دهند که پشت پرده تاج و تخت، بر رأس قدرت قرار داشته باشند؛ زحمت و کار زیاد با بقیه، پذیرفتن مسئولیت برای اشتباه و تصمیم‌های غلط هم پای کسانی که کارها را انجام دادند. برای نامزدهای مورد علاقه خود در تبلیغات انتخاباتی هم کمک‌های مالی فراوانی کرده‌اند. حتی این طور ادعا شده که هزینه‌های خرابکاری مثل طلسم کردن حزب انتخاباتی مخالف را هم متقبل شده‌اند.

حس تنفر واقعی مالفوی‌ها نسبت به مشنگ‌هایی که برای آن‌ها ثروت و قدرتی به ارمغان نیاورند، همین طور نفرت از یاران جادوگر خود که با تفکر خون پاک و اصیل آن‌ها را همواره تحقیر می‌کردند، به نظر می‌رسد بهترین منبع قدرت نامحدود برای آن‌ها طی چندین سال در قرن بیستم شد. بعد از تصویب قانون رازداری، هیچ کدام از مالفوی‌ها با مشنگ یا مشنگ زاده‌ای ازدواج نکردند. اگرچه این خانواده از تجربه خطرناک ازدواج محدود به نژاد خود هم اجتناب کرد تا در گروه کوچک خون پاک‌ها به نسلی ضعیف و بی ثبات مانند خانواده‌های در اقلیت و متعصب گانت‌ها^۶ و لسترنج‌ها^۷ تبدیل نشود. برای همین است که در شجره نامه خانواده مالفوی، دوره‌های زیادی می‌بینیم.

از افراد برجسته خانواده مالفوی، از نیکلاس مالفوی^۸ در قرن چهاردهم می‌توان نام برد که در مورد وی این طور گفته شده که بسیاری از مستأجران بدخلق مشنگ خود را با استفاده از طاعون سیاه^۹ از بین برد. اگرچه موفق شد از محکومیت در شورای جادوگران جان سالم به در ببرد. سپتیموس مالفوی^{۱۰} در اواخر قرن هجدهم نفوذ فوق‌العاده زیادی در وزارتخانه پیدا کرده بود تا این حد که اکثراً آزبرت^{۱۱}، وزیر سحر و جادو را عروسک دست نشاندهی او می‌خواندند. و آبراکساس مالفوی^{۱۲} که باور

^۶ Gaunts

^۷ Lestranges

^۸ Nicholas Malfoy

^۹ طاعون سیاه یا مرگ سیاه یک اپیدمی طاعون خیارکی است که کل اروپا را در سال ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۰ میلادی دربرگرفت. تخمین زده می‌شود که یک

سوم جمعیت ایران در آن زمان کشته شدند. (ویکی پدیا فارسی)

^{۱۰} Septimus Malfoy

^{۱۱} Osbert

^{۱۲} Abraxas Malfoy

اکثریت بر این است که در توطئه مشکوکی که منجر به استعفای اولین وزیر مشنگ زاده‌ی وزارتخانه (نوبی لیچ^{۱۳}) در سال ۱۹۶۸ شد، دست داشته است (هرگز مدرکی علیه مالفوی پیدا نشد).

از لوسیوس^{۱۴}، پسر آبراکساس، به عنوان یکی از مرگ خواران لرد ولدمورت، با بدنامی یاد می‌شود. او با موفقیت توانست بعد از هر دو بار کودتای لرد ولدمورت^{۱۵} از زندان بگریزد. اولین بار، این طور ادعا کرد که تحت طلسم فرمان بوده (با این حال اکثراً ادعا می‌کنند که به خاطر روابط نزدیکی که با مقامات ارشد وزارتخانه داشت، از او رفع اتهام شد)؛ دومین بار علیه یاران مرگ خوار خود، شواهدی افشا کرد که به دستگیری جمع زیادی از افراد لرد ولدمورت در حالی که مخفی یا فراری شده بودند، منجر شد.

ارائه‌ای از وب سایت دمنتور

www.dementor.ir

امید کرات

^{۱۳} Nobby Leach

^{۱۴} Lucius

^{۱۵} Lord Voldemort